

Pe-8

Amodel

1:72

Annak idején a '41 augusztusában Berlint bombázó szovjet Pe-k megmozgatták a fantáziámat. Megtetszettek az orosz behemótok. Eddig két Pe-8 állt a polcomon. Szépek, hatalmasak. Úgy gondoltam, kiegészítem a köteléket és megvásároltam az Amodel bőrrönd nagyságú dobozát, benne a makett szemeteszsák méretű zacsjában számtalan szürke alkatrész mellett egy AS starterkocsi darabjait is tartalmazó készletét.

Egy gyengébb romantikus füzetregény méretét meghaladó összeállítási útmutatót is kaptam az alkatrészhegyek mellé. Ebben több festési lehetőséget is találtam. Na, azt, ami a dobozfedélen szerepel, azt éppen nem. Jó lett volna, ha ez az egyetlen gond! De nem!

Alapvetően az Amodel készletektől az ember nem vár csodákat. Valódi vonzerejük az, hogy olyan típusokat is kiadnak, amiket más nem gyárt. Mondjuk a Pe-8-at gyártja még néhány cég, hogy mást ne mondjak, a Zvezda. Ebben az esetben nem csak kíváncsiság hajtott, de az e dobozban szereplő makett egy olyan variációt tartalmazott, amivel máshol nem találkoztam.

A doboz felbontásakor farkaszemet néztem a túlerőnek tűnő halommal. Aztán lassan kiderült, hogy nem csak a mennyiség megdöbbentő, de a minőséggel is gondok vannak. Ha a gyártó azt tűzte ki célul, hogy minél nagyobb kihívássá tegye a makett megépítését, akkor sikerrel járt. Az eddig általam elkészített párszáz makett között a rossz, észszerűtlen alkatrész-bontások dobogójára felkerülhetne, mondjuk az AZ MiG-17F-je mellé. Az e típusnál amúgy egyszerűen megoldható alkatrészre osztást sikerült annyira megbonyolítani, amennyire csak ez lehetséges. Ha azt mondom kínlódás, akkor kezdem közelíteni a valóságot. A műanyag minősége nem rossz, bár dolgoztam már jobbal is.

A viszonylag nagy mennyiségű, eredetileg átlátszónak tervezett alkatrész, jóindulattal nevezhető csak annak. Messze nem víztiszta, inkább a csendes folyóvíz látványát adja vissza. Ha pedig hozzáteszem, hogy a belső tér kialakításához kapott padlólemezek, ha nem is sokkal, de szélesebbek a kívánatosnál és így nem áll össze a két törzsfél, akkor érezhető a probléma. Hasonló elméretezéssel találkoztam a függőleges vezérsík és a faroklövész lőállása esetében is. Előszedtem a korábban megépített Zvezda Pe-8 papírját. Összehasonlítottam az alkatrész-bontásokat. Nagyon úgy tűnt, hogy a „mindegy, csak ne úgy, mint a Zvezda” volt a vezérelv.

A másik hiányosság, hogy az amúgy szegényes és gyenge minőségben kidolgozott belső tér „benépesítésére” nem kapunk pilóta figurákat. Így a múltkori Zvezda készletből tudtam átültetni, ott fel nem használt figurákat.

Persze, ez nem panasz, ha valaki szereti a kihívásokat. Nos, én nem szeretem, de ha kell, megküzdök velük. Szóval ez nem az a kimondott örömmakettezés volt.

A festésnél a 15 számú, téli festésű példányt választottam. Kézzel, ecsettel festés a nagy felületek miatt szóba sem jöhetett. Így fújtam. Ezt a műfajt még tanulnom kell, de így is jobb lett, mint ha ecsettel szerencsétlenkedek. Itt-ott, gondolom a nem megfelelő hígító keverés miatt foltos, de nekem megfelel, bár versenyre nem nevezném.

